

# Notat

---

## Du bliver i denne opgaveform testet i følgende;

- Din evne til fagligt at begrunde en anbefalet strategi med udgangspunkt i teori, begreber og viden
- Eller din evne til fagligt at hjælpe fx en politiker med at argumentere for et bestemt synspunkt med udgangspunkt i teori, begreber og viden

## Et notat indeholder følgende;

- Konkret henvendelse til modtager om det konkrete problem, og hvor du kort præsenterer en eller flere strategier (Det anbefales at have to strategier, men man kan også nøjes med en, hvis man kan argumentere meget grundigt for denne)
- Derefter en faglig begrundelse for hver strategi.
- Notatet skal afsluttes med en anbefaling af hvilken strategi, du vil råde modtagerne til at følge.

## Den faglige begrundelse i notatet:

I den faglige begrundelse skal du begrunde/argumentere for din anbefalede strategi med udgangspunkt i samfundsfaglige teorier, begreber og faktuel samfundsvidenskabelig viden.

## I politiske notater kan det faglige og empiriske indhold f.eks. være:

- Ideologiske forskelle. Forskellige vælgergrupper. Vælgeradfærd (Fra klassepolitik til senmoderne vælgeradfærd samt marginalvælgere). Goul Andersens todimensionelle partisystem (fordelingspolitik og værdipolitik). Partipolitisk positionering/det parlamentariske spil. Modeller for partiadfærd (Molin, Down eller Kåre Strøm). Mediernes rolle og betydning i politik. Osv.

## I økonomiske notater kan det faglige og empiriske indhold f.eks. være:

- Konsekvenser af forskellige økonomiske indgreb. Forskellige økonomiske styringsredskaber. Økonomiske skolers (Keynesianisme og monetarisme) syn på økonomi. Forskelle (af økonomiske indgreb) på kort og lang sigt. Økonomiske målsætninger og målkonflikt osv.

## I notater om international politik kan det faglige og empiriske indhold f.eks. være:

- International politik teoriernes forskellige syn. Det internationale politiske systems og den internationale politiske situations betydning for udenrigspolitikken. Mål og midler i udenrigspolitikken. Udenrigspolitiske kapabiliteter, determinanter og instrumenter. Hård og blød magt. Den indenrigspolitiske situations konsekvenser for udenrigspolitikken. FN, EU, NATO osv. Folkestemningen/vælgerne.

## I sociologiske notater kan det faglige og empiriske indhold f.eks. være:

- Teorier/teoretikere om det senmoderne samfund og identitetsdannelse. Viden om mønsterbrydere og social mobilitet. Habitus, kapital og social arv. Levekårs-analyser. Viden og teorier om kriminalitet. Primær og sekundær socialisation og institutioners og familiens roller heri. Viden om social ulighed og sociale grupper og deres livsbetingelser.

## Tjekliste



- Har du skrevet en indledning, hvor du skitserer problemet?
- Har du fundet 1 el. 2 fagligt argumenterede strategier, som du har forholdt dig kritisk til?
- Har du lavet en konklusion med en fagligt begrundet anbefaling?
- Har du brugt viden fra opgave 2 (evt. også fra fællesdel, hvis dette er relevant)?



- Personlige underbyggede holdninger skal ikke med
- Forhold dig neutralt og objektivt til emnet og modtageren

## Du kan med fordel bruge nedenstående skema, inden du skriver dit notat:

<b>Hvem er afsender, og hvem er modtager?</b> <ul style="list-style-type: none"> <li>- Præsenter dig selv</li> <li>- Præsenter kort de to strategier, du vil argumentere for</li> </ul>	
<b>Strategi 1</b> <ul style="list-style-type: none"> <li>- Hvad er strategien? (der kan sagtens være flere forslag i en strategi)</li> <li>- Hvilke argumenter er der for strategien? (Overvej fordele/ulemper ved strategien)</li> <li>- Hvilke teorier/begreber og viden fra samfundsfag kan anvendes til at argumentere for strategien</li> </ul>	
<b>Strategi 2</b> <ul style="list-style-type: none"> <li>- Hvad er strategien? (der kan sagtens være flere forslag i en strategi)</li> <li>- Hvilke argumenter er der for strategien? (Overvej fordele/ulemper ved strategien)</li> <li>- Hvilke teorier/begreber og viden fra samfundsfag kan anvendes til at argumentere for strategien</li> </ul>	
<b>Anbefaling</b> <ul style="list-style-type: none"> <li>- Hvilken strategi vil du anbefale din modtager?</li> <li>- Hvilke argumenter vil du bruge? (Det kan fx være kort- eller langsigtede virkninger, at den ene strategi passer bedst til modtagerens ideologiske standpunkt, modtagelse af specifikke vælgergrupper el. lign.)</li> </ul>	

## I nedenstående skema kan du finde eksempler på hjælpesætninger til din besvarelse.

<b>Hjælpesætninger til starten/indledningen af besvarelsen:</b>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Det centrale i opgaveformuleringen er...</li> <li>- For at besvare denne opgave vil jeg...</li> </ul>
<b>Hjælpesætninger til selve besvarelsen:</b>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Denne strategi medfører at...</li> <li>- Begrundelsen for denne strategi er...</li> <li>- Vælges denne strategi så...</li> <li>- Fordele ved denne strategi er...</li> <li>- Ulemper ved denne strategi er...</li> <li>- På kort sigt medfører denne strategi at..., mens den på længere sigt medfører at...</li> <li>- For denne strategi skal man være opmærksom på at forskellige vælgergrupper...</li> <li>- Man skal dog være opmærksom på at modtagerne er..., hvilket får betydning for strategien...</li> <li>- Modsat den første strategi kunne man i stedet...</li> </ul>
<b>Hjælpesætninger til anbefalingen</b>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Jeg vil anbefale at/følgende...</li> <li>- Jeg vil anbefale denne strategi, fordi...</li> <li>- De vigtigste argumenter for denne strategi er...</li> <li>- Derfor anbefaler jeg følgende strategi...</li> </ul>

## Eksempel på opgave og besvarelse - Råd til argumentation:

**Du er politisk rådgiver for formanden for Det Europæiske Råd Donald Tusk. Skriv et notat, der sætter Donald Tusk i stand til at argumentere for, at flygtninge- og migrant- strømme skal håndteres af EU. Notatet skal tage udgangspunkt i videoklipet i bilag C4, og du skal anvende viden om integration i EU.**

Kære Donald Tusk

Europa står under en stor krise! Flygtninge og migranter strømmer ind fra alle sider, og det ser ikke ud til at holde op lige forløbeligt. Med globaliseringen er det blevet muligt for migranterne og flygtningene at transportere sig selv over store afstande, og denne globalisering skal også være vores redning. Vi skal udnytte, at globaliseringen har medført, at de nationale stater villigt har delt deres suverænitet med EU og Det Europæiske Råd. Dette har givet os midlerne til at løse migrationsproblemet i fælleskab. Den øgede Interdependens kræver det. Og det skal nationalstaterne mindes om!

Derfor er den første strategi at minde nationalstaterne om, hvor interdependte de er med EU. Først burde du argumentere for de store fordele, der er ved EU, og hvorfor dette også forpligter. Det ville være centralt at nævne det frie marked, som har øget velstanden markant, som Marlene Wind også påpeger (Bilag C4). Det ville være oplagt at bruge skræmmeargumenter, som f.eks. hvis I (medlemslandene) ikke er villige til at hjælpe migranterne og flygtningene, kan det få betydning for Schengen-samarbejdet og dermed jeres virksomheders konkurrenceevne, hvilket ville medføre en ringere velfærd, som Marlene Wind også er inde på (bilag C4). Her kunne man også inddrage de tal, der blev præsenteret under BREXIT afstemningen, hvor det blev beregnet, at Storbritannien ville lide tab op mod tre procent af deres BNP i 2030 og mange millioner arbejdspladser, grundet deres udmelding af EU<sup>1</sup>. Det vil også være oplagt at pointere, at EU's udbygning og den øgede Interdependens har resulteret i en spill-over effekten, som har vist sig meget positivt for alle parter: Den såkaldte neo-funktionalistiske teori. Kritikere vil sige, at det er sværere at dele suverænitet på nogle områder som f.eks. indvandrere og andre high politics områder, men her vil du kunne svare, at det kan blive en nødvendighed, hvis EU samarbejdet på low politics områder skal beholdes med reference til ovenstående. Dette vil i høj grad være med til at overtale de mere liberale medlemmer til at søge løsninger på problemet i EU.

Et andet argument, der er centralt, er at minde medlemslandene om EU's værdier. Her tænker jeg specielt på menneskerettighederne. En af grundene til, at landene vil samarbejde med hinanden, er, fordi medlemslandene har samme værdier, her tænker jeg bl.a. på Huntingtons civiliserings teori. Huntington mener jo netop, at globaliseringen har medført multikulturelisme, hvilket vil være et centralt element til at overtale medlemslandene til at løse krisen i EU. Vi bliver nødt til at minde landene om de værdier, som de alle sammen har som en del af deres nationale identitet, og som de derfor bør videreføre i praksis. Værdier som solidaritet, stærkeste skuldre skal bære den tungeste læs, hjælpe hinanden, når vi er i nød osv.. En tilgang med en logisk opbygning og med en undertone af ethos skulle overbevise medlemslandene. Hertil kunne man igen referere til EU's grundlæggelse som i høj grad skete, fordi man ville undgå en ny verdenskrig, som funktionalismen også påpeger. Hvis vi fortsat vil være på gode fod med hinanden, skal samarbejdet fortsætte på en overstatslig plan, så nationalstaterne ikke bliver for egoistiske. Dette kunne, ifølge realismen, nemt føre til en krig. Kritikkerne vil svare igen med, at vi undervurderer nationalstaternes

---

<sup>1</sup> <http://thinkeuropa.dk/oekonomi/brexit-koster-paa-begge-sider-af-kanalen>

villighed til at dele suveræniteten. Det er svært at sige, at EU skal bestemme, hvem der må komme ind i deres land, som Marlene Wind udtaler sig (bilag C4), samt hvad Kasper Støvring siger i bilag C2, hvor han pointerer, at det først og fremmest handler om at sikre sit eget land. Dertil vil det være smart at forsvare sig med idealismen og forklare, at inderdependedens øges, og EU bliver en mere og mere central aktør, specielt hvis denne krise skal løses, da den er meget grænseoverskridende, som Lars Løkke og Pia Olsen Dyhr også udtaler i bilag C3 og C1. Med dette argument bør vi være i stand til at overbevise de mere socialistiske personer om, at flygtningeproblemet kun kan klares sammen i EU.

Det tredje argument, som jeg vil præsentere, handler mere om de sikkerhedspolitiske overvejelser. En af grundene til, at der kommer så mange flygtninge og migranter, er borgerkrigen i Syrien. Terrorgruppen ISIS breder sig, og det kan nationalstaterne ikke selv stoppe, fordi de ikke har determinanterne, kapaciteterne eller instrumenterne til det. Her ville det igen være centralt at bruge logos og ethos argumenter til at forklare, at ISIS truer Europa. Det viser sig bl.a. i de mange terrorangreb i Berlin, Nice, København osv. ISIS truer altså ikke bare i nærområderne, men også i EU's medlemslande. Som Kasper Støvring udtalte, handler det jo først og fremmest om at sikre nationalstaterne, men hvis vi argumentere for, at det kun kan lade sig gøre gennem samarbejde i EU, så kan vi overbevise højre-populisterne, der vinder frem, om, at man skal hjælpe hinanden i EU for at sikre hjemmefronten i nationalstaterne. Højre-populisterne vil sikkert forsvare sig med, at man bare kan lukke grænserne, og så kan de ikke komme ind. Men hertil kan du svare, at mange af terroristerne i Europa allerede er statsborgere i medlemslandene, og ISIS vækker sympati hos disse, hvilket får dem til at begå terror. Så ved at stoppe ISIS, stopper vi noget af flygtningekrisen samtidigt med, at vi sikrer hjemmefronten mod terrorangreb. Dette argument gør os i stand til at overbevise de mere konservative om, at krisen skal løses i EU.

Så for at overbevise medlemslandenes ledere om, at flygtninge - og migrantkrisen skal løses i EU, bør du fokusere på de tre centrale målgrupper. Først skal de liberale overtales ved at lægge fokus på, at landene er interdependente med EU, samt at både low og high politics forpligter med reference til spill-over effekten, hvilket betyder, at hvis de frie markeder skal fortsætte, må vi også samarbejde i EU på de andre områder som flygtninge. De socialistiske skal overbevises med mere ethos relaterede argumenter. Bl.a. med fokus på den humanitære krise, som disse flygtninge udsættes for, samt vores menneskerettigheder og solidariske værdier, som glemmes i krisen. Disse skal EU være flagbærer for, så vi i fælleskab kan hjælpe de lidende mennesker. Til sidst kan du overbevise de konservative politikere ved at lægge fokus på det sikkerhedspolitiske. Hvis vi ikke hjælper i nærområderne, betyder det, at der fortsat ville komme flere terrorangreb og andre trusler mod nationalstaterne i Europa.

**Kommentarer til besvarelsen:**

Dette notat er et argumentationsnotat, hvor man skal komme med forskellige argumenter, som ens modtager skal bruge. Her foreslås tre forskellige argumenter, der alle er forskellige. Her inddrages også overvejelser om, hvordan de specifikke argumenter kan modtages.

Der afsluttes med en anbefaling, hvor det enkelte argument anbefales til forskellige ideologiske målgrupper, hvilket er en fin anbefaling. Men man kan også anbefale et enkelt argument i fht. Donald Tusks (i dette eksempel) politiske holdning, men så er det dette, der skal fremgå af anbefalingen.

## Eksempel på opgave og besvarelse - Råd til strategier:

**Du er udenrigspolitisk rådgiver for den amerikanske præsident. Skriv et notat til Donald Trump, der sætter ham i stand til at argumentere for en strategi, der kan håndtere nogle af de internationale trusler, der ifølge bilag B4 udfordrer USA i fremtiden. Notatet skal tage udgangspunkt i bilag B4 og B5, og du skal anvende teorier om international**

Til præsident, Donald Trump.

Som din udenrigspolitiske rådgiver råder jeg dig, i forbindelse med den række af udfordringer USA står over for udenrigspolitisk, til at foretage en række udenrigspolitiske initiativer, således udfordringerne fremadrettet kan håndteres.

Med udgangspunkt i bilag B4, *Lars Lose: "Politikerleden vokser, tålmodigheden er i bund, hvor går USA hen?"* og bilag B5, *Figur 1. Amerikanernes holdning til USA's engagement i verden. 2016. Procent.*, står den udenrigspolitiske dagsorden i USA blandt andet over for en udfordring i forhold til ikke fremadrettet at være verdens politimand. En position som befolkningen tydeligvis heller ikke ønsker, hvor hele 57% af de udspurgte amerikanere i bilag B5 har svaret, at de ikke ønsker at håndtere andre landes problemer.

Derfor anbefaler jeg som første strategi, at der fremadrettet føres en mere passiv udenrigspolitik. En udenrigspolitik som tager udgangspunkt i at få lukket en række af de udfordringer som nævnes i bilag B4, blandt andet i Mellemøsten, i Asien og i Rusland, hvorefter USA i højere grad skal reagere passivt på internationale konflikter, som ikke direkte vedrører landet selv. At føre en mere isolationistisk udenrigspolitik, er ligeledes i god tråd med dit politiske standpunkt, hvor du blandt andet blev valgt som præsident på dine ambitioner om at fokusere på indenrigspolitik og mindske de udenrigspolitiske aktiviteter.

En strategi som denne er bundet op på at du som præsident hurtigt og effektivt, får løst de udfordringer USA har udenrigspolitisk på nuværende tidspunkt. Blandt andet kan en hård og kontant kurs over for Islamisk Stat blive nødvendig, således konflikten løses hurtigere end tilfældet er i dag. For at løse konflikten hurtigere, må europæiske lande således nødvendigvis bidrage mere både økonomisk og militært til NATO. Det er ikke i USA's interesse at bruge store mængder militær og økonomisk kapital på at bekæmpe Islamisk Stat, hvormed jeg foreslår dig at lægge et maksimalt pres på europæiske lande, således de i højere grad end i dag, hjælper med at bekæmpe Islamisk Stat. Endvidere kunne en løsning på denne konflikt være at tilnærme sig med Rusland, som også ønsker at bekæmpe terrororganisationen.

Den omtalte strategi vil være udtryk for en markant anderledes udenrigspolitisk retning, hvor dine forgængere i høj grad har søgt efter at sikre den internationale orden og fred. Vil denne strategi i højere grad tilgodese udelukkende amerikanske interesser. Dermed er strategien et opgør med den idealistiske retning i amerikansk udenrigspolitik, hvor USA foruden sikkerheds- og udenrigspolitiske interesser, også har varetaget idepolitiske interesser, ved blandt andet at forsøge sig med at udbrede de, for os, universelle menneskerettigheder.

Strategien vil i stedet varetage nationale interesser, og dermed være udtryk for realisme, hvormed vores ageren udenrigspolitisk fremadrettet vil være med henblik på udelukkende sikkerheds og udenrigspolitiske interesser.

Fordelen ved omtalte strategi er muligheden for at fokusere mere nationalt fremadrettet. Endvidere vil landet på kort sigt sikre store besparelser både økonomisk og militært, ressourcer som kan bruges indenrigspolitisk i stedet, hvilket uden tvivl vil gøre dig populær som præsident, idet du indfrier dele af dine løfter fra valgkampen, hvor figur 1 viste den store folkelige skepsis over for aktivistisk udenrigspolitik.

Dog eksisterer der også en række ulemper ved omtalte strategi. Blandt andet er den meget kortsigtet. Ved at isolere sig, kan vi ikke på længere påvirke den internationale orden til amerikansk fordel, hvormed vores position svækkes internationalt. Desuden risikeres at de udfordringer USA har internationalt, ikke vil løses tilstrækkeligt, hvormed de på sigt kan give bagslag, og true den amerikanske sikkerhedspolitik. Den sidste ulempe er dine reelle muligheder for at ændre den amerikanske udenrigspolitik så drastisk, som strategien sigter efter. Som Fuglede og Rasmussen nævner i bilag B2 og B3, rækker dine magtbeføjelser ikke til at strukturerer din egen individuelle udenrigspolitik. Derfor kan det være en ulempe at kongressen ikke kan godkende en så markant ændring i amerikansk udenrigspolitik.

Derfor er mit andet forslag til en strategi, at du fortsætter den aktivistiske retning, som allerede er etableret for den amerikanske udenrigspolitik. En aktivistisk udenrigspolitik som, jævnfør den engelske skole, har til formål at sigte efter en international fred og sikkerhed. På den måde kan der indfries idepolitiske mål i autoritære styre, således USA på længere sigt kan opnå fordele heraf. En fordel der blandt andet består i at mindske miljøafstanden mellem autoritære lande som for eksempel Saudi Arabien samt Rusland og USA. Ved at mindske miljøafstanden kan USA nå store handelsfordele, og på den måde styrke den nationale økonomi.

Strategien vil desuden kunne bruges i forhold til at sikre fred i Ukraine, og opnå en styrket position i Asien, idet værktøjerne i højere grad skal bestå af ikke militære instrumenter, således der kan etableres interdependens mellem USA og blandt andet Rusland, hvortil Lose blandt andet skriver: *"[...] og destabiliseringen af Ukraine betyder, at man har måttet genoverveje sin militære tilstedeværelse i Europa og ønsket at normalisere forholdet til Rusland"*.

Strategien vil altså give mulighed for at mindske den militære tilstedeværelse i Europa, og udskifte den med en blødere aktivisme, der kan normalisere forholdet til Rusland i den forstand, at den militære trussel USA udgør mod dem i dag, således vil mindskes.

Strategien hviler som tidligere nævnt både på Den Engelske Skole samt den idealistiske teori om udenrigspolitik. Netop derfor er ulempen, at de idepolitiske mål muligvis ikke indfries som resultat af den bløde aktivisme. I så fald vil USA have investeret massivt, uden et egentligt resultat. Et scenarie som både vil stille USA svagt over for internationale modstandere, men også vil stille dig svagt over for den amerikanske befolkning, hvor du skal stå til ansvar for en mislykket udenrigspolitisk strategi. Endvidere strider strategien imod din politiske dagsorden om mindre frihandel, og mindre aktiv indblanding i udenrigspolitiske konflikter, hvormed dine chancer for genvalg i 2020 vil mindskes. Strategien er desuden meget langsigtet, idet international orden og fred tager tid at etablere. Dermed risikerer du at strategiens eventuelle effekt ikke realiseres inden for din periode som Præsident.

Dog kan strategiens langsigtede perspektiv også ende som en fordel. En fordel som bunder i at den internationale orden fremadrettet vil kunne opretholdes. Som nævnt giver strategien samtidig mulighed for større samhandel med nationer, som USA i dag ikke har nævneværdig samhandel med, hvormed den amerikanske økonomi vil styrkes, og din popularitet vil afgjort også stige.

Dog er der en vis usikkerhed om strategiens reelle effekt, hvorfor jeg anbefaler min tredje strategi, nemlig en dualistisk udenrigspolitik, som kombinerer internationalisme med determinisme.

Som Lose og figur 1 i bilag B5 nævner, er der konsensus både blandt den amerikanske befolkning og blandt de amerikanske politikere om, at USA ikke skal være verdens politibetjent fremadrettet. Dog er der som Lose nævner en række udfordringer, som ikke kan løses ved isolationistisk determinisme. Således må løsningen være en kombination som, alt efter konflikt og behov, fører en enten internationalistisk politik eller deterministisk politik. En dualistisk udenrigspolitik vil således kunne agere aktivistisk over for Islamisk Stat, som du jævnfør din valgkamp ønsker at bekæmpe, og samtidigt forholde sig mere passivt i Ukraine, hvor du i henhold til bilag B1, har udtalt at USA ikke har interesse i at agere.

En dualistisk udenrigspolitik vil som udgangspunkt kombinere realismen og idealismen, ved på den ene side at sikre idepolitiske formål, såsom en international retsorden, og ved på den anden side at give afkald på militære midler i situationsbestemt tilfælde. Derfor må strategien ligesom den første strategi, nødvendigvis indebære et krav om øget bidrag til NATO fra europæiske lande, således vestens internationale magt ikke svækkes som resultat af dualisme i amerikansk udenrigspolitik, men opretholdes af både Europa og USA.

En af fordelene ved en dualistisk udenrigspolitik, er at du får mulighed for at håndtere den store splittelse som figur 1 viser der er blandt den amerikanske befolkning, når de skal tage stilling til indblanding i andre lande. Her mener 57% af de skal forholde sig passive, og 37% mener USA skal være aktivistiske. Dermed kan dualismen tilgodese begge grupper, idet der både føres deterministisk og internationalistisk udenrigspolitik. Endvidere får USA mulighed, i samarbejde med blandt andet europæiske lande, at opretholde sin magtposition internationalt, der sigter mod at løse Loses omtalte udfordringer, mens der på samme tid prioriteres flere ressourcer nationalt. Strategiens perspektiv er desuden både kortsigtet og langsigtet, idet dualismen formodentligt kan opretholdes på sigt, og samtidigt ikke tager flere år at etablere.

Dog er ulemperne ved strategien, den usikkerhed der ligger i om de europæiske lande faktisk vælger at bidrage mere til NATO på sigt, for ellers vil amerikansk dualisme medføre at vestens position internationalt svækkes. Endnu en ulempe er risikoen for at USA med dualisme satser på to heste, og dermed taber mere end de vinder. Et scenarie som risikeres ved at de udenrigspolitiske udfordringer som USA nedprioriterer, for eksempel konflikten i Ukraine, ender med at udgøre en trussel mod USA's interesser.

Jævnfør fremlagte strategier omhandlende hvorledes du og din regering bedst løser de udenrigspolitiske udfordringer, hvor der både er langsigtede og kortsigtede forslag, vil jeg som din udenrigspolitiske rådgiver råde dig til at etablere en dualistisk udenrigspolitik. Strategien sigter mod at tilgodese amerikanske interesser både indenrigs- og udenrigspolitisk, hvormed jeg vurderer du opnår størst succes. Endvidere er strategien relativt nem at etablere, og har på samme tid et langsigtet potentiale, hvormed den vil stabilisere amerikansk udenrigspolitik. Dog skal du være opmærksom på de nævnte ulemper, som er vigtige at forholde sig til med henblik på at de undgås. De to resterende strategier vurderes som risikable i forhold til at de enten svækker den amerikanske position udenrigspolitisk markant, eller øger risikoen for at fejlinvesterer store mængder kapital.

Derfor vurderer jeg at på nuværende tidspunkt, med udfordringer både nationalt og internationalt, er en dualistisk løsning bedst, idet den sigter efter at prioritere begge områder, og dermed løse rækken af udfordringer Lose skitserer.

**Kommentarer til besvarelsen:**

Dette notat er et strateginotat, hvor man skal komme med forskellige strategier, som ens modtager kan vælge at bruge til at løse et politisk problem.

Dette er et meget velargumenteret notat, hvor der fordele og ulemper overvejes ved de enkelte strategier.